

Betænkelse, hvor meget jeg end ellers glæder mig over det, idet det indskrænker den Adgang, en Styrmand hidtil har haft, til at føre Ikke-Passagerskibe paa op til 500 Tons i udvidet Kystfart, til, at han overhovedet ikke maa føre Fartøjer over 400 Tons. Jeg frygter, at det maaske kan medføre Vanskeligheder for enkelte Skibsejere, men heller ikke her kan en Lægmand overse Forholdene. Jeg tror imidlertid at mindes, at det høje Ting ved sin Behandling af Sagen i 1916 ogsaa pegede paa Bugserfartøjer, idet man den Gang hævdede, at der ved Bugserfarten kunde blive Anvendelse for denne Adgang for en Styrmand til at kunne føre Fartøjer paa op til 500 Tons. Som sagt, jeg peger blot paa Forholdet. Ligeledes vil jeg pege paa, at det, hvis den højtærede Minister skulde kunne overbevise Udvalget om, at det bør være saaledes som af ham foreslaaet paa dette Punkt, da maaske kunde være nødvendigt at faa en særlig Overgangsbestemmelse eller Dispensationsbestemmelse. Det er dog muligt, at Ministeriet allerede har en saadan Ret til at dispensere.

Nr. 24 er affattet saaledes, at det i nogen Grad støder mig, i alt Fald ved første Øjekast. Det lyder saaledes: „Naar der paa dansk Skib ansættes nogen Styrmand (Bedstemand) eller Maskinmester (Motorpasser, Maskinpasser) udover det i denne Lov fastsatte Antal, skal den paagældende være i Besiddelse af Søneringsbevis af mindst samme Grad som anordnet for den laveste af de for Skibet ved Loven foreskrevne Stillinger henholdsvis for Styrmand og Maskinister.“ Dette er selvfølgelig en rigtig Bestemmelse, hvis den skal forstaaes saaledes, som den vel nok skal, nemlig saaledes: Naar nogle af disse Folk ansættes som Styrmand eller som Maskinmestre. Men jeg peger paa, at i almindelig Sprogbrug forstaar man ved en Styrmand en Mand, der i sin Tid har sejlet som Styrmand, har de fornødne Eksamina og saa fremdeles. Der kan f. Eks. tænkes det Tilfælde, at en Styrmand ved at blive straffet mister sin Adgang til Søneringsbevis som Styrmand og derfor maa søge Stilling som Matros. Det vil da være ganske urimeligt, at han ikke skulde kunne faa Stilling som Matros, fordi denne Lovbestemmelse skulde opfattes i den af mig anførte Aand, altsaa saaledes, som almindelig Sprogbrug er. Jeg kunde ønske — jeg kan dog godt se, at Sagen ogsaa kan ses fra den anden Side —, at det blev nærmere præciseret, at Bestemmelsen sigter paa det Tilfælde, at en

Mand ansættes som Styrmand, som Skibsfører eller Maskinmester eller lignende. Som sagt, jeg peger blot paa dette Forhold, det er ikke af gennemgribende Betydning, men det er dog maaske Overvejelse værd.

Endvidere har jeg lagt Mærke til Bestemmelsen om, at der i Fremtiden for Opnaaelsen af en hel Række Stillinger skal stilles som Betingelse, at den paagældende har Indfødsret. Jeg hørte, hvad den højtærede Minister i sin Tid sagde herom ved Lovforslagets Fremsættelse, men jeg har ikke følt mig helt overbevist om, at det der fremdragne Forhold opvejer de Vanskeligheder, der maaske kan opstaa paa fremmede Pladser. Jeg er ikke sagkyndig paa dette Omraade, selv om jeg har haft noget med det at gøre, saaledes som en Landkrabbe under visse Omstændigheder kan faa det, men jeg kunde tænke mig, at der kunde opstaa Vanskeligheder, naar et Skib ligger i fremmed Havn, og der indtræder Sygdom, Dødsfald eller lignende, saaledes at det kunde være ønskeligt, at der ikke ubetinget var Forbud mod, at en Mand, som ikke havde Indfødsret, beklædte de paagældende Stillinger. Men, som sagt, jeg er ikke sagkyndig paa dette Omraade. Det vil maaske være nemt for den højtærede Minister at overbevise mig her eller eventuelt i Udvalget om, at man bør gaa til at kræve Indfødsret for visse Stillinger.

Endelig skal jeg tillade mig at pege paa Grønland. Det forekommer mig, at jeg i Dagspressen har set visse Krav fremme om, at Adgangen til at drive Fiskeri paa Grønland, saavel som Fordringerne med Hensyn til Besætning og saa fremdeles, skulde gøres lettere. Heller ikke her er jeg sagkyndig, men jeg vil tillade mig at pege paa, hvad der har været fremme. Og hvis jeg husker rigtigt: at der har været en hel Del Krav fremme, vil jeg sætte Pris paa, om den højtærede Minister vil udtale sig derom. Sandheden er vel nok den, at der paa dette Omraade som ogsaa paa det almindelige Fiskeris Omraade har været Krav og Ønsker fremme, der gaar væsentlig videre end det, den højtærede Minister her har foreslaaet, og der bliver jo senere Lejlighed til at drøfte disse Ønsker i Udvalget, selv om de ikke alle skulde faa Udtryk her i Dag. Med Hensyn til Grønland vil jeg ganske særlig bede den højtærede Minister udtale sig om, hvorvidt de Regler og Bestemmelser, der gælder for Drift af Fiskeri ved Grønland — jeg tænker her baade paa Besætningsforholdene, paa Skibets Art og saa fremdeles —, i noget af de Lande, med